

MONITOR POLSKI

DZIENNIK URZĘDOWY POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

Warszawa, dnia 1 czerwca 1970 r.

Nr 16

TRESC:

Poz.:

UCHWAŁA RADY MINISTRÓW;

- 132 — nr 56 z dnia 27 kwietnia 1970 r. zmieniająca uchwałę w sprawie podnoszenia kwalifikacji pracowników zatrudnionych w gospodarce narodowej 261

OBWIESZCZENIA:

- 133 — Przewodniczącego Komitetu Nauki i Techniki z dnia 26 maja 1970 r. w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu uchwały nr 306 Rady Ministrów z dnia 30 listopada 1965 r. w sprawie podnoszenia kwalifikacji pracowników zatrudnionych w gospodarce narodowej 265
- 134 — Polskiego Komitetu Normalizacyjnego z dnia 5 maja 1970 r. w sprawie ogłoszenia ustanowionych Polskich Norm 269
- 135 — Polskiego Komitetu Normalizacyjnego z dnia 20 maja 1970 r. w sprawie ogłoszenia ustanowionych Polskich Norm 278
- 136 — Prezesa Narodowego Banku Polskiego z dnia 1 czerwca 1970 r. w sprawie kursów dewiz i pieniędzy zagranicznych 279

132

UCHWAŁA Nr 56 RADY MINISTRÓW

z dnia 27 kwietnia 1970 r.

zmieniająca uchwałę w sprawie podnoszenia kwalifikacji pracowników zatrudnionych w gospodarce narodowej.

Rada Ministrów w porozumieniu z Centralną Radą Związków Zawodowych uchwała, co następuje:

§ 1. W uchwale nr 306 Rady Ministrów z dnia 30 listopada 1965 r. w sprawie podnoszenia kwalifikacji pracowników zatrudnionych w gospodarce narodowej (Monitor Polski z 1966 r. Nr 1, poz. 2 i z 1969 r. Nr 36, poz. 271) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 5 skreśla się ust. 2;

2) § 6 otrzymuje brzmienie:

„§ 6. Wprowadza się obowiązek kształcenia pracowników i doskonalenia kwalifikacji zawodowych pracowników zajmujących określone stanowiska, na których wymagane jest wyższe lub średnie wykształcenie (przede wszystkim pracowników inżynierjno-technicznych i ekonomicznych).”;

3) § 7 otrzymuje brzmienie:

„§ 7. 1. Ministrowie (kierownicy urzędów centralnych) oraz prezydium wojewódzkich rad narodowych (rad narodowych miast wyłączonych z województw) w porozumieniu z Przewodniczącym Komitetu Nauki i Techniki oraz Przewodniczącym Komitetu Pracy i Płac w terminie do dnia 30 września 1970 r.:

- 1) ustalać stanowiska pracy w ramach poszczególnych działów gospodarki narodowej, gałęzi i branż (dziedzin), na których zatrudnieni pracownicy podlegają obowiązkowemu doskonaleniu i doskonaleniu; ustalenia te powinny być aktualizowane stosownie do potrzeb gospodarki narodowej,

2) określać kolejność wprowadzania obowiązkowego kształcenia i doskonalenia pracowników zatrudnionych na stanowiskach, o których mowa w pkt 1,

3) ustalać częstotliwość obowiązkowego kształcenia i doskonalenia, uwzględniając tempo zmian zachodzących w danej dziedzinie nauki i techniki, z tym że powtórzenie kształcenia i doskonalenia nie może następować w okresach dłuższych niż 6 lat.

2. Ministrowie, którym poruczone zostało sprawowanie koordynacji międzyresortowej w określonych gałęziach (dziedzinach) gospodarki narodowej, podejmą ustalenia, o których mowa w ust. 1, w odniesieniu do całych gałęzi (dziedzin) gospodarki narodowej bez względu na przynależność organizacyjną zakładów pracy.

3. W wypadkach uzasadnionych doraźnymi potrzebami gospodarki narodowej, związanymi z wprowadzeniem nowych technologii, nowych urządzeń lub wyrobów, stanowiska, na których zatrudnieni pracownicy mają być objęci jednorazowym obowiązkowym kształceniem i doskonaleniem, mogą wyznaczać dyrektorzy zjednoczeń i dyrektorzy kombinatów.”;

4) po § 7 dodaje się nowy § 7a w brzmieniu:

„§ 7a. 1. Ministrowie (kierownicy urzędów centralnych) oraz prezydium wojewódzkich rad narodowych (rad narodowych miast wyłączonych z województw) zapewnią uwzględnienie zadań resortów, wynikających z wprowadzenia obowiązkowego

- wego doskonalenia i doskonalenia w programach działalności w zakresie doskonalenia i doskonalenia kadr z wyższym i średnim wykształceniem oraz w planach zjednoczeń i przedsięwzięciach.
2. Obowiązek organizowania doskonalenia i doskonalenia lub skierowania na nie pracowników, jak również prowadzenia rejestru osób podlegających obowiązkowi doskonalenia lub doskonalenia i przeprowadzania okresowych analiz wykonania tego obowiązku spoczywa na kierownictwie zakładu pracy.
 3. Obowiązkowe doskonalenie i doskonalenie jest finansowane w ramach środków przewidzianych na cele szkoleniowe w planach poszczególnych resortów (rad narodowych)."
- 5) po § 7a dodaje się nowy § 7b w brzmieniu:
- „§ 7b. 1. W zależności od wymagań stawianych pracownikom na określonych stanowiskach obowiązkowe doskonalenie i doskonalenie może się odbywać w formie:
- 1) ukończenia studium podyplomowego, którego tematyka wiąże się z zagadnieniami wchodzącymi w zakres wykonywanej pracy, lub
 - 2) ukończenia kursu, którego tematyka wiąże się z zagadnieniami wchodzącymi w zakres wykonywanej pracy, lub
 - 3) odbycia stażu naukowego lub zawodowego, jeżeli program stażu wiąże się z zagadnieniami wchodzącymi w zakres wykonywanej pracy, lub
 - 4) udziału w zorganizowanym i kierowanym samoszkoleniu, którego tematyka wiąże się z zagadnieniami wchodzącymi w zakres wykonywanej pracy.
2. Potwierdzeniem osiągnięcia założonego poziomu i zakresu wiedzy i umiejętności w ramach obowiązkowego doskonalenia i doskonalenia jest egzamin lub inna forma sprawdzenia wiadomości (testy wiadomości, praca końcowa i inne)."
- 6) po § 7b dodaje się nowy § 7c w brzmieniu:
- „§ 7c. 1. Kursy, o których mowa w § 7b ust. 1 pkt 2, mogą prowadzić:
- 1) szkoły wyższe i szkoły średnie,
 - 2) placówki Polskiej Akademii Nauk i instytuty naukowo-badawcze resortów,
 - 3) Centralny Ośrodek Doskonalenia Kadr Kierowniczych,
 - 4) placówki zaplecza naukowo-badawczego nie wymienione w pkt 2,
 - 5) międzyresortowe, resortowe i branżowe ośrodki szkolenia i doskonalenia kadr,
 - 6) organizacje społeczne i stowarzyszenia naukowo-techniczne, a w szczególności Naczelna Organizacja Techniczna i Polskie Towarzystwo Ekonomiczne,
 - 7) zakłady pracy.
2. Instytuty naukowo-badawcze powinny współdziałać z jednostkami organizacyjnymi prowadzącymi doskonalenie i doskonalenie przez:
- 1) systematyczne przekazywanie im własnych osiągnięć naukowych i technicznych, które mogą być wykorzystane w procesie doskonalenia i doskonalenia,
 - 2) udostępnianie laboratoriów i posiadanego wyposażenia,
 - 3) zapewnienie udziału specjalistów zatrudnionych w instytucie naukowo-badawczym w zajęciach dydaktycznych.
3. W uzasadnionych wypadkach instytuty naukowo-badawcze powinny prowadzić doskonalenie kwalifikacji pracowników we własnym zakresie.
4. Przewodniczący Komitetu Nauki i Techniki w porozumieniu z Ministrem Oświaty i Szkolnictwa Wyższego ustali kryteria, jakim powinny odpowiadać jednostki organizacyjne określone w ust. 1 pkt 4—7 uprawnione do prowadzenia kursów doskonalenia i doskonalenia kadr z wyższym i średnim wykształceniem."
- 7) po § 7c dodaje się nowy § 7d w brzmieniu:
- „§ 7d. 1. Jednostki organizacyjne, o których mowa w § 7c ust. 1 pkt 4—7, obowiązane są do opracowywania programów nauczania w zakresie organizowanego doskonalenia i doskonalenia; programy te powinny być zaopiniowane przez zainteresowane jednostki organizacyjne.
2. Wykaz jednostek opiniujących programy, o których mowa w ust. 1, ustala Przewodniczący Komitetu Nauki i Techniki w porozumieniu z Ministrem Oświaty i Szkolnictwa Wyższego.
 3. Programy doskonalenia i doskonalenia zatwierdza jednostka nadrzędna nad jednostką organizacyjną prowadzącą doskonalenie i doskonalenie, jeżeli nie został ustalony inny tryb ich zatwierdzania."
- 8) po § 7d dodaje się nowy § 7e w brzmieniu:
- „§ 7e. 1. Pracownicy zajmujący stanowiska, na których wymagane jest wykształcenie wyższe lub średnie, którzy nie posiadają wymaganego wykształcenia, lecz podjęli naukę w szkołach wyższych lub średnich, są w okresie odbywania nauki zwolnieni z obowiązkowego doskonalenia i doskonalenia.
2. Kierownik jednostki nadrzędnej nad zakładem pracy może ustalić wypadki odstępstwa od przepisu ust. 1, gdy ze względu na ważne potrzeby zakładu pracy pracownik powinien przejść odpowiednie doraźne doskonalenie lub doskonalenie."
- 9) po § 7e dodaje się nowy § 7f w brzmieniu:
- „§ 7f. 1. Kierownik jednostki nadrzędnej na wniosek kierownika zakładu pracy może zwolnić z obowiązku doskonalenia i doskonalenia pracownika wykazującego się w okresie ostatnich 5 lat wybitnymi osiągnięciami, świadczącymi o podwyższeniu kwalifikacji, a w szczególności:
- 1) wdrożonymi opatentowanymi wynalazkami i wzorami użytkowymi lub
 - 2) wdrożeniami nowych rozwiązań konstrukcyjnych, technologicznych, ekonomicznych i organizacyjnych.
2. Z obowiązku doskonalenia i doskonalenia mogą być zwolnieni pracownicy, którzy ukończyli 55 rok życia.
3. Uzyskanie przez pracownika z wyższym wykształceniem stopnia naukowego doktora uznaje się za spełnienie obowiązku doskonalenia i doskonalenia, jeżeli temat rozprawy doktor-

skiej odpowiada zakresowi wykonywanej pracy zawodowej.

4. Pracownikowi, który zmienił stanowisko lub miejsce pracy, a na uprzednio zajmowanym stanowisku spełnił obowiązek dokształcania i doskonalenia, uznaje się spełnienie tego obowiązku w nowym zakładzie pracy, o ile kierunek odbytego obowiązkowego dokształcania i doskonalenia jest zgodny z kierunkiem dokształcania i doskonalenia obowiązującego na tym stanowisku.”;
- 10) po § 7f dodaje się nowy § 7g w brzmieniu:
„§ 7g. Ministrowie (kierownicy urzędów centralnych) oraz prezydya wojewódzkich rad narodowych (rad narodowych miast wyłączonych z województw) ustala wypadki, w których dokształcanie i doskonalenie odbyte w latach 1967—1970 uznane zostanie za spełnienie przez pracownika obowiązku dokształcania i doskonalenia zgodnie z przepisami uchwały.”;
- 11) po § 7g dodaje się nowy § 7h w brzmieniu:
„§ 7h. 1. Ministrowie (kierownicy urzędów centralnych) oraz prezydya wojewódzkich rad narodowych (rad narodowych miast wyłączonych z województw) określą wymagania kwalifikacyjne dla pracowników podległych przedsiębiorstw i zjednoczeń zajmujących się organizacją dokształcania i doskonalenia.
2. Minister Oświaty i Szkolnictwa Wyższego w porozumieniu z Przewodniczącym Komitetu Pracy i Płac określi zakres świadczeń i ulg dla pracowników odbywających obowiązkowe dokształcanie i doskonalenie na studiach dyplomowych na zasadach analogicznych jak dla pracowników równocześnie studiujących.
3. Ministrowie (kierownicy urzędów centralnych) oraz prezydya wojewódzkich rad narodowych (rad narodowych miast wyłączonych z województw) określą zakres ulg i świadczeń przysługujących pracownikom, którzy podjęli obowiązkowe dokształcanie i doskonalenie zgodnie z obowiązującymi w tym zakresie przepisami.”;
- 12) po § 7h dodaje się nowy § 7i w brzmieniu:
„§ 7i. Przewodniczący Komitetu Nauki i Techniki sprawuje ogólny nadzór nad przebiegiem obowiązkowego dokształcania i doskonalenia, a w szczególności:
1) zapewnia zgodność kierunków dokształcania i doskonalenia z kierunkami rozwoju nauki i techniki,
2) ocenia przebieg dokształcania i doskonalenia,
3) wydaje w miarę potrzeby wytyczne w zakresie zagadnień, o których mowa w pkt 1 i 2.”;
- 13) po § 7i dodaje się nowy § 7j w brzmieniu:
„§ 7j. Ministrowie (kierownicy urzędów centralnych) oraz prezydya wojewódzkich rad narodowych (rad narodowych miast wyłączonych z województw), biorąc pod uwagę dotychczasowy dorobek i możliwości organizacji społecznych, w szczególności Naczelnej Organizacji Technicznej i Polskiego Towarzystwa Ekonomicznego, uwzględnią ich udział w pracach nad obowiązkowym dokształcaniem pracowników i doskonaleniem kwalifikacji pracowników oraz określą w uzgodnieniu z nimi ich zadania w zaspokajaniu potrzeb resortu i województwa, związanych z dokształcaniem i doskonaleniem kwalifikacji pracowników.”;
- 14) § 8 otrzymuje brzmienie:
„§ 8. Wprowadza się specjalizację zawodową jako szczególną formę obowiązkowego dokształcania i doskonalenia inżynierów.”;
- 15) po § 8 dodaje się nowy § 8a w brzmieniu:
„§ 8a. 1. Specjalizację zawodową uzyskuje inżynier zatrudniony w jednostce gospodarki społecznej, który wykaże się:
1) osiągnięciami* w zakresie opracowywania i wdrażania nowoczesnych rozwiązań konstrukcyjnych, technologicznych i organizacyjnych, a w szczególności:
a) zastosowaniem po raz pierwszy w kraju rozwiązań problemów technicznych lub adaptacją rozwiązań już dokonanych do nowych warunków,
b) wdrożonymi opatentowanymi wynalazkami i wzorami użytkowymi zgodnymi z kierunkiem specjalizacji lub opatentowanymi wynalazkami zgodnymi z kierunkiem specjalizacji, których wdrożenie zostało zadecydowane,
c) uruchomieniem nowych i trudnych do opanowania technicznego produkcji, które dały efekty ekonomiczne;
2) ukończeniem obowiązkowego dokształcania i doskonalenia według zasad określonych w § 7b ust. 1 pkt 1, 2, 4 i ust. 2;
3) posiadaniem stażu pracy:
a) co najmniej 5 lat w specjalności zgodnej z kierunkiem ukończonych studiów i wykonywaniem nadal pracy w tej specjalności lub
b) co najmniej 7 lat w specjalności nie objętej kierunkiem ukończonych studiów i wykonywaniem nadal pracy w tej specjalności.
2. Specjalizacja może być nadana po zdaniu egzaminu przed komisją egzaminacyjną z zakresu wiedzy teoretycznej i umiejętności niezbędnych do opracowywania i wdrażania w praktyce nowych, postępowych rozwiązań w danej specjalności.
3. Inżynier, który uzyskał stopień naukowy doktora w dyscyplinie naukowej zgodnej z jego specjalnością zawodową, może uzyskać specjalizację bez spełnienia warunków, o których mowa w ust. 1 pkt 2.”;
- 16) po § 8a dodaje się nowy § 8b w brzmieniu:
„§ 8b. 1. Uzyskanie specjalizacji stwierdza się świadectwem wydanym przez właściwego ministra.
2. Właściwym ministrem jest minister koordynujący branżę (dziedzinę), w której jest zatrudniony inżynier uzyskujący specjalizację.
3. Wzór świadectwa ustala Minister Oświaty i Szkolnictwa Wyższego.”;
- 17) po § 8b dodaje się nowy § 8c w brzmieniu:
„§ 8c. 1. Właściwy minister:
1) w porozumieniu z Przewodniczącym Komitetu Nauki i Techniki oraz Przewodniczącym Komitetu Pracy i Płac ustali:
a) wykaz stanowisk pracy, których zajmowanie uzależnione jest od posiadania specjalizacji zawodowej, oraz odpowiednio uzupełni taryfikatory kwalifikacyjne,

- b) wykaz specjalizacji,
c) okres, po którym specjalizacja powinna być odnowiona, i tryb jej odnawiania,
- 2) w porozumieniu z Ministrem Oświaty i Szkolnictwa Wyższego i po zasięgnięciu opinii zarządu głównego właściwego stowarzyszenia naukowo-technicznego powołuje komisję do spraw specjalizacji oraz ustala regulamin jej działania,
- 3) ustala sposób prowadzenia ewidencji używanych specjalizacji.
2. Minister Oświaty i Szkolnictwa Wyższego w porozumieniu z Przewodniczącym Komitetu Nauki i Techniki ustala na wniosek właściwego ministra (§ 8b ust. 2) wykaz studiów podyplomowych i równorzędnych kursów, których ukończenie z wynikiem pozytywnym jest warunkiem uzyskania specjalizacji zawodowej.”;
- 18) po § 8c dodaje się nowy § 8d w brzmieniu:
„§ 8d. 1. W skład komisji do spraw specjalizacji wchodzi:
- 1) przedstawiciel właściwego ministra jako przewodniczący,
 - 2) przedstawiciel właściwego stowarzyszenia naukowo-technicznego,
 - 3) specjaliści z dziedzin, w których będą użytkowane specjalizacje, zatrudnieni w szkołach wyższych, instytutach naukowo-badawczych oraz innych jednostkach zaplecza naukowo-technicznego, i recenzenci powoływani do oceny konkretnych osiągnięć.
2. Do zadań komisji do spraw specjalizacji należy:
- 1) stwierdzenie zgodności programu studium podyplomowego lub równorzędnego kursu dla określonej specjalizacji,
 - 2) ocena, czy kandydat spełnia warunki określone w § 8a ust. 1; przy ocenie spełnienia tych warunków przez kandydata zatrudnionego w zakładzie pracy, w którym wprowadzono arkusz osiągnięć inżyniera, arkusz ten powinien być wykorzystany jako jeden z elementów udokumentowania osiągnięć inżyniera,
 - 3) wyznaczenie recenzentów do oceny osiągnięć kandydatów,
 - 4) powoływanie komisji egzaminacyjnych,
 - 5) przedstawianie właściwemu ministrowi wniosków w sprawie uzyskania specjalizacji.
3. Przy rozpatrywaniu wniosków o uzyskanie specjalizacji przez pracowników posiadających szczególnie duże osiągnięcia w zakresie wdrażania postępu technicznego, komisja do spraw specjalizacji na podstawie upoważnienia właściwego ministra może ustalić odmienny tryb oceny wniosku o uzyskanie specjalizacji.”;
- 19) po § 8d dodaje się nowy § 8e w brzmieniu:
„§ 8e. 1. W skład komisji egzaminacyjnej, o której mowa w § 8d ust. 2 pkt 4, wchodzi członek komisji do spraw specjalizacji i co najmniej dwóch specjalistów z dziedziny będącej przedmiotem egzaminu.
2. W razie uzyskania negatywnej oceny komisji egzaminacyjnej ponowne dopuszczenie kandydata do egzaminu dla uzyskania specjalizacji może nastąpić po upływie co najmniej jednego roku.”;
- 20) po § 8e dodaje się nowy § 8f w brzmieniu:
„§ 8f. 1. Wniosek o uzyskanie specjalizacji może zgłosić pracownik lub za jego zgodą:
- 1) kierownik zakładu pracy, w którym pracownik jest zatrudniony, w porozumieniu z dyrektorem zjednoczenia lub
 - 2) oddział wojewódzki Naczelnej Organizacji Technicznej lub zarząd główny stowarzyszenia naukowo-technicznego na wniosek koła zakładowego stowarzyszenia naukowo-technicznego.
2. Decyzja w sprawie zgłoszenia wniosku o uzyskanie specjalizacji powinna być poprzedzona oceną osiągnięć kandydata, dokonaną przez kierownika zakładu pracy, w którym pracownik jest zatrudniony, z udziałem przedstawiciela organizacji związkowej oraz koła zakładowego stowarzyszenia naukowo-technicznego.”;
- 21) po § 8f dodaje się nowy § 8g w brzmieniu:
„§ 8g. Komitet Nauki i Techniki i resorty powinny w przedmiocie specjalizacji ściśle współdziałać z Naczelną Organizacją Techniczną i zrzeszonymi w niej stowarzyszeniami naukowo-technicznymi i korzystać z pomocy tych organizacji na zasadach określonych w uchwale nr 29 Rady Ministrów z dnia 1 lutego 1966 r. w sprawie dalszego wzmocnienia roli i rozszerzenia zasięgu działania Naczelnej Organizacji Technicznej oraz zrzeszonych w niej stowarzyszeń naukowo-technicznych (Monitor Polski Nr 4, poz. 27).”;
- 22) po § 8g dodaje się nowy § 8h w brzmieniu:
„§ 8h. Koszty działalności komisji do spraw specjalizacji (§ 8c ust. 1 pkt 2) i komisji egzaminacyjnych (§ 8d ust. 2 pkt 4) pokrywają jednostki organizacyjne, przy których komisje te działają.”;
- 23) po § 8h dodaje się nowy § 8i w brzmieniu:
„§ 8i. Przewodniczący Komitetu Nauki i Techniki na wniosek właściwego ministra może wprowadzić specjalizację zawodową dla innych grup pracowników oraz ustalić dla nich odmiennie warunki użytkowania specjalizacji.”;
- 24) w § 9 początkową treść łącznie z pkt 1 oznacza się jako ust. 1, a pkt 2 — jako ust. 2, który otrzymuje brzmienie:
„2. Ukończenie przez pracownika obowiązkowego do kształcenia i doskonalenia jest warunkiem do zajmowania stanowisk, o których mowa w § 7 ust. 1 pkt 1 i § 8c ust. 1 pkt 1 lit. a).”;
- 25) § 11, 12 i 17 skreśla się;
- 26) w § 19 po wyrazach „w niniejszej uchwale” dodaje się wyrazy „z wyjątkiem § 8—8f”;
- 27) § 20 otrzymuje brzmienie:
„§ 20. 1. Przepisy uchwały nie dotyczą:
- 1) żołnierzy będących w czynnej służbie wojskowej,
 - 2) pracowników służby zdrowia objętych szkoleniem w ramach resortu podległego Ministrowi Zdrowia i Opieki Społecznej.
2. § 6—8i i § 9 ust. 2 nie dotyczą osób, o których mowa w ust. 1, oraz:
- 1) funkcjonariuszy Milicji Obywatelskiej i służby więziennej,
 - 2) członków Korpusu Technicznego Pożarnictwa,
 - 3) nauczycieli i pracowników naukowo-dydaktycznych szkół wyższych.”;

28) § 21 otrzymuje brzmienie:
„§ 21. Wykonanie uchwały porucza się Przewodniczącemu Komitetu Nauki i Techniki, Przewodzącemu Komisji Planowania przy Radzie Ministrów, Prze-

wodniczącemu Komitetu Pracy i Plac, Ministrowi Oświaty i Szkolnictwa Wyższego, zainteresowanym ministrom (przewodniczącym komitetów i kierownikom urzędów centralnych) oraz prezydentom wojewódzkich rad narodowych (rad narodowych miast wyłączonych z województw)."

§ 2. Przewodniczący Komitetu Nauki i Techniki ogłosi w drodze obwieszczenia jednolity tekst uchwały nr 306 Rady

Ministrów z dnia 30 listopada 1965 r. w sprawie podnoszenia kwalifikacji pracowników zatrudnionych w gospodarce narodowej, z uwzględnieniem zmian wynikających z przepisów ogłoszonych przed dniem wydania jednolitego tekstu i z zastosowaniem ciągłej numeracji paragrafów, ustępów i punktów.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*

133

OBWIESZCZENIE PRZEWODNICZĄCEGO KOMITETU NAUKI I TECHNIKI

z dnia 26 maja 1970 r.

w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu uchwały nr 306 Rady Ministrów z dnia 30 listopada 1965 r. w sprawie podnoszenia kwalifikacji pracowników zatrudnionych w gospodarce narodowej.

1. Na podstawie § 2 uchwały nr 56 Rady Ministrów z dnia 27 kwietnia 1970 r. zmieniającej uchwałę w sprawie podnoszenia kwalifikacji pracowników zatrudnionych w gospodarce narodowej (Monitor Polski Nr 16, poz. 132) ogłasza się w załączniku do niniejszego obwieszczenia jednolity tekst uchwały nr 306 Rady Ministrów z dnia 30 listopada 1965 r. w sprawie podnoszenia kwalifikacji pracowników zatrudnionych w gospodarce narodowej (Monitor Polski z 1966 r. Nr 1, poz. 2, z 1969 r. Nr 36, poz. 271 i z 1970 r. Nr 16, poz. 132) z uwzględnieniem zmian wynikających z przepisów ogłoszonych przed dniem wydania jednolitego tekstu i z zastosowaniem ciągłej numeracji paragrafów, ustępów i punktów.

2. Podany w załączniku do niniejszego obwieszczenia jednolity tekst uchwały nie obejmuje:

A) z uchwały nr 306 Rady Ministrów z dnia 30 listopada 1965 r. w sprawie podnoszenia kwalifikacji pracowników zatrudnionych w gospodarce narodowej (Monitor Polski z 1966 r. Nr 1, poz. 2):

- 1) terminów dotyczących wykonania zadań określonych w poszczególnych paragrafach, a mianowicie:
 - a) w § 13 pkt 3 wyrazów: „w terminie do dnia 31 grudnia 1966 r.”,

b) w § 14 ust. 2 wyrazów: „w terminie do dnia 30 czerwca 1966 r.”,

c) w § 15 wyrazów: „w terminie do dnia 30 czerwca 1966 r.”,

d) w § 16 ust. 2 wyrazów: „do dnia 30 czerwca 1966 r.”;

2) przepisów dotyczących zadań określonych:

a) w § 13 pkt 3 lit. b) w brzmieniu:

„b) program produkcji nowoczesnych pomocy naukowych i urządzeń w zakresie techniki nauczania.”,

b) w § 15 w brzmieniu:

„oraz opracuje program ich działalności na lata 1966 i 1967.”;

3) § 22 w brzmieniu:

„§ 22. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.”;

B) § 3 uchwały nr 56 Rady Ministrów z dnia 27 kwietnia 1970 r. zmieniającej uchwałę w sprawie podnoszenia kwalifikacji pracowników zatrudnionych w gospodarce narodowej (Monitor Polski Nr 16, poz. 132) w brzmieniu:

„§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.”

Przewodniczący Komitetu Nauki i Techniki: *J. Kaczmarek*

Załącznik do obwieszczenia Przewodniczącego Komitetu Nauki i Techniki z dnia 26 maja 1970 r. (poz. 133).

UCHWAŁA Nr 306 RADY MINISTRÓW

z dnia 30 listopada 1965 r.

w sprawie podnoszenia kwalifikacji pracowników zatrudnionych w gospodarce narodowej.

Rada Ministrów w porozumieniu z Centralną Radą Związków Zawodowych uchwała, co następuje:

§ 1. Ustala się następujące podstawowe formy doszkalania i doskonalenia kwalifikacji pracowników zatrudnionych na stanowiskach wymagających średniego i wyższego wykształcenia:

- 1) kursy,
- 2) kursy — seminaria,
- 3) praktyki,

4) samokształcenie kierowane,

5) studia podyplomowe.

§ 2. 1. W zależności od formy prowadzenia kursy dzielą się na:

- 1) kursy stacjonarne, organizowane z oderwaniem lub bez oderwania od pracy,
- 2) kursy zaoczne (korespondencyjne); uczestnicy kursów zaocznych uczą się samodzielnie na podstawie dostarczanych przez organizatorów kursu podręczników, przewodników metodycznych i instrukcji oraz wykonują pra-